

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLAZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 145

Katowice, poniedziałek 8-go maja 1933 r.

Rok 32

Pomyślny objaw.

Minister Beck w mowie wygłoszonej dnia 16 lutego na komisji spraw zagranicznych Sejmu powiedział: „Nasz stosunek do Niemiec i ich spraw będzie dokładnie taki sam, jak stosunek Niemiec do Polski. W praktyce zatem więcej zależy w tej dziedzinie od Berlina niż od Warszawy”.

Słowa te są niewątpliwie prawdziwe i dzisiaj. W Polsce nie istniała i nie istnieje chęć utrudniania pomyślnego układu stosunków sąsiedzkich z Niemcami, natomiast istnieje konieczność wyciągnięcia odpowiednich konsekwencji z postępowania Niemiec wobec Polski.

Doniosłe zmiany w życiu wewnętrznym Niemiec, jakie nastąpiły w ostatnich miesiącach, skłoniły Rząd polski — w myśl wyżej przytoczonej zasady — do podjęcia kroków, zmierzających ku wyjaśnieniu stanowiska czynników międzynarodowych Rzeszy. W wyniku rozmowy, jaką odbył z polecenia Rządu, minister Wysocki z kanclerzem Hitlerem, ogłoszone zostały przed paru dniami przez biuro Wolfa słowa kanclerza, stwierdzające „zdecydowany zamiar rządu niemieckiego utrzymania swego nastawienia i postępowania jaknajściślej w ramach istniejących traktatów”.

Jest to zasada, którą Rząd polski kieruje się stale, to też minister Beck zamknął wymianę myśli co do podstaw wzajemnego współzycia przez oświadczenie złożone posłowi Moltke, głoszące: „że Rząd polski ze swej strony ma zdecydowany zamiar utrzymać swe nastawienie i postępowanie jaknajściślej w ramach istniejących traktatów”.

Powyższe oświadczenie rządów polskiego i niemieckiego, uznać należy za objaw pomyślny. Nie można prowadzić polityki ani układu wzajemnych stosunków między dwoma wielkimi krajami w atmosferze plotek. Plotek tych właśnie w odniesieniu do stosunków polsko-niemieckich nie tylko nie brakło, lecz w pewnej mierze wpływały one nawet na wszczynanie w różnych stolicach prób rozwiązywania ważnych zagadnień międzynarodowych. Akcja podjęta przez Rząd polski doprowadziła do oficjalnego wysvětlenia sprawy. Wysvětlenie to można uznać za zadawalające.

Można je uznać za zadawalające ponieważ istota wzajemnego współzycia narodów niemieckiego i polskiego, musi się rozpoczynać od poszanowania i postępowania zgodnie z postanowieniami istniejących traktatów. Poszanowanie swego zobowiązania niezależnie od przemian wewnętrznych, jakie przeżywa dany naród — jest to kamień węgielny pokoju, oraz niezbędna podstawa do pożytecznego ułożenia historycznego sąsiedztwa.

Polska, stwierdzająca zawsze bezdwuznaczności, iż nie dopuści do naruszenia traktatów, normujących stosunki między nią a Rzeszą, jednocześnie dążyła stale, aby stosunki te w ramach postanowień traktatowych układały się jak najlepiej, a to jednakowo w interesie narodów polskiego i niemieckiego, narównie potrzebujących pokoju. Pragniemy mniemać, iż oświadczenie kanclerza Hitlera w tej sprawie — niewątpliwie odważniejsze niż jego poprzedników — ożywiło jest tą samą myślą pokojową.

Szwajcarskie odgłosy wizyty posła Wysockiego u Hitlera.

Genewa. „La Suisse“ zamieszcza artykuł o rozmowie kanclerza Hitlera z min. Wysockim. Dziennik przypomina, że Polska pokazała w związku z rewolucją hitlerowską i z propozycją dyktatoratu europejskiego zimną krew i dała dowód, że nie boi się Niemiec.

Świadome swej siły stanowisko Polaki zrobiło wrażenie w świecie, najlepiej zaś zostało zrozumiane w Niemczech.

Hitler zrozumiał, że jeżeli pragnie skonsolidować swe dzieło wewnętrzne, nie może prowokować Polski.

Z chwilą, gdy kanclerz niemiecki oświadczył gotowość utrzymania polityki Rzeszy w ramach traktatów — Polska nie ma powodu odrzucać rozmów, tembardziej, że w sprawach, które mają być dyskutowane jest ona stroną żądającą, w szczególności — co się

tyczy mniejszości i spraw gospodarczych.

Co się tyczy granic, sytuacja jest jasna: skoro rozmowy mają być utrzymane w ramach traktatów, jedyną sprawą, którą mogła być dyskutowana, jest sprawa ułatwień tranzytowych.

„Jeżeli kanclerz Hitler — kończy dziennik — mówi o woli pokoju, Polska może odpowiedzieć, że oddawna dała jej dowody, posuwając się aż do zaproponowania Niemcom paktu nieagresji, na co Niemcy nawet nie odpowiedziały. — Jeżeli więc nawiązanie kontaktu, jakie miało miejsce w środę nie jest ze strony Hitlera tylko demonstracją i nastąpią po niem szczerze rokowania, to ze strony Polski nie będzie żadnych przeszkód”.

Sowiety chcą sprzedać Japonii kolej wschodnio - chińską.

Tokio. Według informacji ze źródeł międzynarodowych związek sowiecki miał rzekomo zaproponować Japonii sprzedaż kolei wschodnio - chińskiej za sumę 300 milj. rubli w złocie. Japonia jest podobno skłonna zakupić kolej o ileby suma nie przewyższała 90 milj. yen. Władze wojskowe są za odroczeniem sprawy uważając, że cena ta w razie zwłoki zostanie jeszcze bardziej obniżona.

„Oczyszczanie ducha“ w ogniu.

Berlin. W dniu wczorajszym rozpoczęła się w Berlinie akcja „oczyszczania“ bibliotek z dzieł autorów umieszczonych na czarnej liście. Specjalne kolumny studentów wyruszają samochodami na miasto i przeprowadzają rewizję w czytelniach i wypożyczalniach ludowych. Skontfiskowane książki ulec mają spaleni na placu przed operą. Index obejmuje dzieła Marksa, Bebla, Lasara, Tomasza i Henryka Mannów, Foerster, Upton Sinclair, Tollera, Szalom Asza, Barbusea, Ludwiga, Teuchtwangera, Remarque'a, Artura i Stefana Zweigów, Kautsky'ego, Lenina, Stalina i in. Specjalną uwagę zwrócono na instytut Magnusa Hirschfelda, naukowych badań seksuologicznych, gdzie skonfiskowano cały prawie księgozbiór. Instytut został zamknięty.

Podziemna organizacja komunistyczna w Bawarii.

Berlin. W bawarskiej miejscowości Bemberg policja polityczna aresztowała 20 komunistów członków tajnej organizacji bojowej „Czerwony Front“. Komuniści ci rozporządzali wielkimi zapasami broni i amunicji.

Tylko za 7 złotych

można jechać pociągiem popularnym „Katolika“ w Zielone Świątki

do

Kalwarji Zebrzydowskiej i Krakowa!

Według doniesienia dyrekcji Polskich Kolei Państwowych w Katowicach pociąg popularny „Katolika“ wyjedzie z Katowic do Kalwarji Zebrzydowskiej w niedzielę 4 czerwca rano tak, że ze wszystkich stron Śląska uczestnicy będą mieli w Katowicach połączenie do tegoż pociągu.

Powrót do Katowic w drugie święto 5 czerwca wiecz.

Dojazd do Katowic i powrót do domu za zniżką 50 procent za okazaniem biletu wycieczkowego.

Każdy czytelnik może zgłosić więcej osób

wplacając za każdą z nich 7 złotych na koszt podróży.

Zachęcamy do licznego udziału w wycieczce. Nie należy zwlekać ze zgłoszeniem, które przyjmuje w dalszym ciągu

Administracja „Katolika“ w Katowicach

ul. św. Stanisława 4.

Równocześnie należy wpłacić na konto czekowe P. K. O. Katowice 304.540 za każdego uczestnika

7,— zł. na koszt podróży.

Osoby już zgłoszone uprasza się, by także nadesłały należytość na koszt podróży.

Wszystkie szczegóły wycieczki ogłosimy najpóźniej za tydzień!

Pozwalamy sobie dalej przypuścić, iż będzie ono miarodajne dla społeczeństwa niemieckiego a w szczególności dla tych, którzy w imieniu tego społeczeństwa przemawiają. Jest to tembardziej potrzebne, że po rozproszeniu jednego obojku plotek, nie można dopuścić do natychmiastowego powstania następnego takiego obojku. W związku z tem, już dziś trzeba zaznaczyć, że fałszywe pogłoski, jakoby w wymianie zdań pomię-

dzy Rządami polskim i niemieckim były omawiane jakiejkolwiek sprawy po za normowaniem współzycia na podstawie istniejących traktatów — są z gruntu błędne i nie przyczyniają się do wzmocnienia w opinii społeczeństwa polskiego tego dodatniego wrażenia, jakie oświadczenie kanclerza winno wywołać.

Istotnie znaczenie odprężenia w stosunkach polsko-niemieckich, jakie wywołała zainicjowana przez Rząd polski

wymiana myśli — nada jego trwałość. Zależy ona w całości od tego, w jakiej mierze oświadczenie kanclerza znajdzie odzwierciedlenie w polityce Berlina. W każdym razie — układ pokojowego współzycia między narodem polskim i niemieckim jest zagadnieniem tak ważnym, iż wszelki wysiłek w tym kierunku, niezależnie od tego, kto i z jakich powodów go czyni — należy uznać za objaw dla obu narodów i dla świata pomyślny.

Dziś Zgromadzenie Narodowe wybiera Prezydenta Rzplitej.

Warszawa. W gmachu sejmu czynione są już ostatnie przygotowania do mającego się odbyć w dniu dzisiejszym o godz. 11 przedpołudn. Zgromadzenia Narodowego, na którym nastąpi wybór nowego Prezydenta Rzeczypospolitej.

Na trybunie widnieje urna, do której składane będą przez członków Zgromadzenia kartki z nazwiskiem kandydata podczas głosowania. Dokonano pozbawienia podziału miejsc, ustalono wreszcie ilość biletów, jakie wydane zostaną dla publiczności, ilość tych miejsc została znacznie ograniczona.

Jeśli chodzi o galerię to kancelaria sejmowa rozporządza jedynie 160 miej-

scami siedzącymi. Mimo tak znacznie wprowadzonych ograniczeń nowym zamówieniom na bilety wstępu niema wprost końca.

Jak widać z tego, zainteresowanie Zgromadzeniem Narodowym wśród szerokiej publiczności jest bardzo duże.

Jak się dowiadujemy, kancelaria sejmowa w chwili obecnej przygotowuje za prośbą przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego, marszałka Sejmu p. Światłowskiego do członków zgromadzenia na drugie posiedzenie Zgromadzenia Narodowego, które odbędzie się we wtorek dnia 9 b. m. najprawdopodobniej na 7-mku.

Na posiedzeniu tem nowo wybrany Prezydent Rzplitej złoży przysięgę.

Falszem wprowadzają w błąd posłów.

Warszawa. Biuro Sejmu R. P. komunikuje, że pod adresem posłów i senatorów rozsyłany jest druk ze sfałszowanym podpisem Biura Sejmu R. P. treści następującej: „Zawiadamiam niniejszem p. posła, senatora, że wobec wyznaczenia Prezydenta R. P. przez Pana Marszałka Piłsudskiego udział Pana w Zgromadzeniu Narodowym w dniu 8 maja 33 r. jest zbędny. Biuro Sejmu R. P. Warszawa, 4 maja 1933 r.“

Biuro Sejmu R. P. stwierdza, że druk ten jest oczywiście fałszywy.

1 i 2 kupon

(razem 5) na

bezpłatne ogłoszenie

Wyciąć i zachować
Objaśnienie niżej.

Do Czytelników!

Poważna liczba naszych czytelników korzysta z pożytku dla siebie z drobnych bezpłatnych ogłoszeń na podstawie zamieszczanych dotychczas kuponów. Wobec tego umieszczamy je również w bieżącym miesiącu, przypominając, że należy nadesłać te kupony razem z drobnym ogłoszeniem do 15 słów, które bezinteresownie tylko dla dobra czytelników umieszczamy.

Prosimy zatem korzystać z tego udogodnienia i nadsyłać kupony wraz z ogłoszeniem.

Świat pracy wypowiada zdecydowaną walkę z panoszącą się niemczyzną w śląskim przemyśle.

Katowice. W dniu wczorajszym odbyło się manifestacyjne zebranie wszystkich związków, należących do generalnej federacji pracy. Zebranie, w którym wzięło udział zgórą 5 tysięcy uczestników, zgabił poseł Kapuściński, po czym nastąpiły silne i patriotyczne przemówienia posłów Pączka, Kapuścińskiego i Fessera, a następ. po uchwaleniu rezolucji, rozwinął się długi wąż pochodu ze sztandarami na czele. Ruszono wśród gromkich okrzyków ulicami pod teatr na Rynek, gdzie znów do zebranych mas przemówił krótko p. Bajdur. Odśpiewaniem „Roty“ zakończono manifestację, a uczestnicy w spokoju rozeszli się do domów.

Rezolucje.

Robotnicy śląscy, zebrani na Zgromadzeniu w Katowicach w dniu 7. maja 1933 roku w liczbie urzeszło 5000 uchwalają następujące rezolucje:

1. W sprawie prześladowań polskiego ruchu zawodowego w Niemczech.

W związku z prześladowaniami, na jakie narazony jest na Śląsku Opolskim polski ruch zawodowy, któremu wbrew umowom międzynarodowym, uniemożliwiała się obrona interesów polskich robotników, a polskich radców zakładowych pozbawiała się bezprawnie mandatów — zakładamy uroczysty protest, przesyłając jednocześnie naszym braciom po tamtej stronie granicy braterskie pozdrowienia i słowa otuchy do wytrwania. Wzywamy Rząd Polski, by przez swych przedstawicieli dyplomatycznych w Niemczech założył energiczny protest przeciw pogwałceniu obowiązków umów międzynarodowych, gwarantujących polskim organizacjom zawodowym całkowitą swobodę działania.

2. W sprawie walki z niemieckim ruchem zawodowym na Górnym Śląsku.

W czasie, gdy robotnik polski i polskie organizacje w Niemczech są prześladowani, u nas na polskim Górnym Śląsku niemieckie Związki zawodowe nie tylko, że mają całkowitą swobodę i niczem nie skrepowaną wolność, ale dzięki wybitnemu poparciu niemieckiego przemysłu i niemieckich dyrektorów działają często na wyrażną szkodę polskich robotników. Dowodem tego jest działalność niemieckich radców zakładowych, którzy w ścisłym porozumieniu z niemiecką administracją przemysłu, wyrzucają na bruk polskich robotników i powstańców, chroniąc jednocześnie optantów niemieckich i osoby wrogo usposobione do narodu i państwa polskiego.

W tym stanie rzeczy uważamy za konieczne podjąć zdecydowaną walkę z wpływami niemieckich związków zawodowych, będących narzędziem niemieckiego kapitału i wrogich nam sił politycznych.

Celem zlikwidowania wpływów niemieckich związków zawodowych na Górnym Śląsku uważamy za konieczne:

a) zerwanie wszelkiego kontaktu i jakiegokolwiek łączności, istniejącej dotąd między polskimi organizacjami zawodowymi a związkami niemieckimi. Wzywamy przeto te związki zawodowe polskie ze Zjednoczeniem Zawodowem Polskiem na czele, do natychmiastowego usunię-

cia związków niemieckich z Zespołu Pracy, w którym jeszcze dotychczas zasiadają;

b) natychmiastowego utworzenia jednolitego i zwartego frontu wszystkich polskich Związków Zawodowych, przez powołanie do życia Polskiego Zespołu, którego celem byłaby zdecydowana obrona żywotnych interesów polskiego robotnika na Śląsku;

c) utworzenie przy wyborach do rad zakładowych jednolitego frontu wszystkich polskich związków zawodowych, celem całkowitego u-

sunięcia z rad zakładowych robotniczych i urzędniczych radców niemieckich, jako sługusów niemieckiego kapitału, działających na szkodę polskiego robotnika i urzędnika.

Wszystkich robotników a Śląsku wzywamy do zdecydowanej i energicznej akcji, celem wzmocnienia siły organizacyjnej polskiej klasy pracującej, która to akcja jest konieczna do ostatecznego rozprawienia się z kapitałem niemieckim i wszystkimi jego sołusznikami.

Zjazd „Sokoła” śląskiego w Katowicach

Katowice. W niedzielę 7 maja obradował w Katowicach zjazd Rady dzielnic Ślaskiej Związku Towarzystw Gimnastycznych Sokółów w Polsce. Po uroczystym nabożeństwie w kościele garnizonowym, zebrani delegaci wraz z zarządem dzielnicowym udali się w pochodzie przez ulice miasta na plac Wołności, gdzie na pomniku powstańców złożyli wieniec i oddali hołd poległym w walkach o wolność Śląska powstańcom, których liczne szeregi rekrutowały się z członków organizacji sokolej.

Jak ze sprawozdania działalności dzielnic za rok 1932 wynika praca Dzielnic, Okręgów i gniazd, mimo ciężkich warunków wzmogła się. Przedewszystkiem liczba gniazd z 112 wzrosła na 116, liczba członków z 6700 zwiększyła się do 7100. Młodzieży w wieku 12—17 lat posiadały gniazda łącznie 2000. Dzielnic zamknęła swe rachunki za rok 1932 obrotem 20.292,37 zł. Dochody gniazd wynosiły łączną kwotę 112.884,12 zł, rozchody 91.957,53 zł, zaś w okręgach dochody stanowią pozycję 16.546,42, rozchody 15.207,97. Ogólny

majątek dzielnic, okręgów i gniazd przedstawia w kwocie 249.126,29 zł, w czym 122.666,47 zł majątek w nieruchomościach.

W wszystkich gniazdach jest 1015 ćwiczących druhow, 554 druhen oraz 2000 młodzieży obojga płci. Umundurowanych jest 1105 sokółów i 300 sokolic. Poza normalnymi lekcjami gimnastycznymi uprawiają po gniazdach różne sporty. Statystyka wykazuje, że w gniazdach znajduje się 37 sekcji lekkoatletycznych, 25 gier sportowych, 4 ciężkoatletyczne, 2 bokserskie, 2 piłki nożnej, 3 szermiercze, 2 narciarskie, 2 hokejowe, 4 pływackie. Zawody tak lekkoatletyczne jak i w innych sportach urządzało ogółem 43 gniazd, w których brało udział 451 druhow, 134 druhen, 276 chłopców i 199 dziewcząt. Zawody okregowe urządzało 7 okręgów, w których brało udział 506 druhow, 136 druhen i 247 młodzieży obojga płci. W zawodach urządzanych poza sokolami brało udział 110 razy 388 druhow, 58 druhen, 46 młodzieży obojga płci.

Znowu ofiara teroru hitlerowców.

Napad bojówkarzy przyczyną zgonu powstańca.

Z końcem kwietnia br. zmarł w Szopienicach (ulica Kościuszki) emerytowany funkcjonariusz kolejowy, były powstaniec Piotr Jaroń. Zmarł, jak stwierdzono, na udar mózgu, którą to katastrofę poprzedziły następujące przebiegi:

Dnia 12 marca br. wrucił się on do Krakowa koło Kluczborka do swej żony, która tam miała posiadłość, a którą on, powstaniec, musiał opuścić po plebiscycie, gdyż nie był pewny dnia ani godziny.

W nocy na 24 marca domowników obudziły hałasy, mianowicie jacyś nieznani osobnicy otoczywszy dom rozpoczęli bombardowanie okien. Zapytani, czego chcą, zażądali „widzenia się“ z śp. Jaroniem. Obłączeni odrazu domyślili się o co chodzi, to też synowie ukryli ojca, jeden zaś z nich poszedł zobaczyć, czy nie można by wprowadzić za dom tylnym wyjściem.

Okazało się jednak, że było one strzeżone a tak samo pod wszystkimi oknami ustawieni byli bojówkarze. W pewnej chwili bandyci wrzucili przez okno

do komory granat, który z hukiem eksplodował, a następnie drugi granat do kuchni, który zdemolował całe urządzenie. Szczęściem nikogo nie okaleczono. Schupo uwiadomiono dopiero po godzinie, gdyż steroryzowani członkowie obawiali się wcześniej opuścić obłożone domostwo. Na miejsce przybyła żandarmerja dopiero po trzech godzinach. Następnego dnia przybył również landrat z Olesna z komisją, lecz — oczywiście — niczego nie ujawniono. Poradzono natomiast Jarominowi, żeby wyjechał, co też uczynił, przyczem na dworzec kolejowy towarzyszyła mu dla ochrony policja.

Powyższe przebiegi spowodowały rozstrój nerwowy Jaronia, 60-letniego już i steranego życiem mężczyzny, w następstwie zaś śmierć skutkiem udaru mózgu. Nieboszczyk jest jeszcze jedną ofiarą bojówkarzy hitlerowskich.

Czy jesteście już członkiem
Ligi Morskiej i Kolonialnej?

Zgłaszać się można: Katowice. Plebiscytowa 1.

Ostatnia kronika.

Wymuszenie.

4 b. m. nieznany mężczyzna przybył do mieszkania Pajaka Alojzego w Zarzeczcu pod Kostuchną i zastawszy w mieszkaniu jedynie krewną Pajaka, 76-letnią Kracławą Marię i służącą, Wróblównę Marię, zażądał przyjęcia go do pracy na roli. Gdy obie niewiasty nie mogły mu dać żadnego przyrzeczenia, wówczas osobnik opuścił mieszkanie. Po upływie godziny ponownie przybył on do mieszkania, zamaskowany, i trzymając w lewej ręce jakiś przedmiot wezwał Kracławę do wydania pieniędzy. Kracława z obawy poleciła odszukać służącą pieniądze w przyległym pokoju i wręczyć je osobnikowi, lecz Wróblówna korzystając ze sposobności, wybiegła z kuchni przez korytarz do podwórza i tam poczęła wołać o pomoc, czem sprawca został sploszony i zbiegł do pobliskiego lasu w kierunku Piotrowic. (p)

Wypadki na kopalniach.

Onegdaj w podziemiach w kopalni Wolfgang - Wawel w Rudzie zdarzył się tragiczny wypadek. Zwałami odrzuwanego się węgla przysypany został rebasez Antoni Tender. Nieszczęśliwa ofiara wypadku doznała złamania podudzia oraz ogólnych obrażeń ciała. W stanie bardzo groźnym odwieziono go do szpitala Spółki Brackiej w Rudzie.

Nazajutrz podobny wypadek miał miejsce na pokładzie dolnym w kopalni „Śląsk“ w Chropaczowie. Zwałami węgla przysypany został rebasez Józef Nowak, którego w stanie beznadziejnym odwieziono do szpitala. (ś)

Na Goldfadena i Kleczkową zapadł wyrok.

Wczoraj zakończył się w Cieszynie proces w głosnej sprawie Goldfaden i tow. W wyniku procesu zapadły następujące wyroki: Goldfaden skazany za każde przestępstwo z osobna na 6 miesięcy więzienia. Łącznie 9 miesięcy więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego. Kleczkowa skazana na łączną karę 25 miesięcy więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego. Resztę kary nie zawieszono. Skonieczna skazana na 8 miesięcy więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego. Na podstawie amnestji darowano jej połowę kary. Resztę zawieszono na 5 lat pod warunkiem zwrotu sprzeniewierzonych sum. (c)

256 lat przeżył.

Londyn. Korespondent Reutera w Chinach donosi, że w prowincji Kai Sue zmarł Chińczyk nazwiskiem Li-Czyn-Sun najstarszy człowiek w Chinach i niewątpliwie na całym świecie. Liczył bowiem 256 lat (?) życia. Urodził się w roku 1697. Li-Czyn-Sun pozostawił 75 wnuków i prawnuków, z których najmłodszy liczy obecnie 70 lat. Li-Czyn-Sun zachował do ostatniej chwili żywość umysłu i sprawność ciała i wyglądał najwyżej na lat 70. Swą długowieczność przypisał on stalemu używaniu pewnej bliżej nieznanej rośliny. (?)

Obowiązkiem każdego Polaka-katolika na Śląsku jest - walczyć z gazetami i czasopismami niemieckimi i rugować je z každ. domu polskiego!

Kronika bieżąca

Poniedziałek

8

maja

Św. Stanisława, biskupa, męcz. i Patr. Polski, * 1030, † 1079.

Zjawienie się św. Michała Archanioła na górze Gargano.

Słow. Stanisław św.

Jutro, wtorek, 9 maja: Św. Grzegorza nazjańskiego, bisk. i dr. Kościoła.

Wschód Zachód
Słońca o godz. 4.09, o godz. 19.12
Księżyc o godz. 17.56, o godz. 3.04

Z historii śląskie.

8 maja. 1241. Po bitwie z Mongołami pod Lignicą biskup Tomasz I. wrócił. ba-
wił w Raciborzu u księcia Mieczysława,
który udzielił niektórym miejscowo-
ściom należących do Joanitów, jak: **Ma-
ków, Repty, Błotnica i Cisek** prawo nie-
mieckie, darował kary pieniężne za
kradzież i zabójstwo; dał wolność zało-
żenia sadzawki i urządzenia karczmy w
Cisku. — 1254. **Książę Władysław rac.**
wziął udział w uroczystościach kan-
nizacyjnych św. Stanisława, biskupa kra-
kowskiego. Św. Stanisław zasiadł dzie-
wiąty z rzędu na stolicy biskupiej kra-
kowskiej. — 1330. Bracia Jan Dzierław
i Henryk Krawarzowie podarowali wieś
Szczepankowice klasztorowi klarysek
w Opawie. — 1401. Umarł książę **Wła-
dysław II. opolski**, upokorzony i wy-
dziedziczony i stracony z wysokiego
stanowiska. Po nim objeli rządy syno-
wie brata Bolesława IV: Bolesław V,
Bernard, Henryk i Jan Kropidło, biskup
poznąński. — 1679. Jan Bernard hrabia
Oppersdorff sprzedał Jerzemu Wilczko-
wi na **Szobiszowicach, Niepaszycach i
Łabetach** wolny dom w Raciborzu. —
1690. Dokumentem z t. dnia obowiązuje
się baron Jan Fryderyk Kotuliński, wła-
ściciel **Pstrążnej, Łańca i Rzuchowa**,
dostarczyć potrzebnych do budowy kla-
sztoru materiałów, jak drzewa, cegły,
wapna, żelaza i szkła. Prócz tego 3500
guldenów reńskich w gotówce. — 1713.
Na mocy cesarskiego edyktu otrzymali
żydzi prawo osiedlania się na Śląsku. —
1921. W Rybniku odbył się na nowym
cmentarzu pogrzeb ośmiu poległych po-
wstańców.

W roku: 1735. Franciszek Karol hr.
Węgierski na Rybniku zakazał paszenia
bydła w **Miedzinie** (Miedźnej) i w lesie
wielopolskim, pomimo prawa udoku-
mentowanego od dawien dawna.

Losowanie dolarów'1.

(Spis bez gwarancji).

W dniu 1. bm. w Warszawie odbyło
się losowanie premjowej pożyczki dola-
rowej. Premje padły na następujące nu-
mery obligacji:

Na uroczystość św. Stanisława, biskupa

(8 maja.)

Ojciec św. Stanisława, nazywał się
Wielisław a matka Bogna, od włości zaś
rodziców jego Szczepanowa nazwany
został Szczepanowskim. Dano mu na
chrzcie św. imię Stanisław, chcąc tem
zaznaczyć, jakoby się z niego miała
„stać sława“ Bogu. Pierwsze nauki po-
bierał w domu rodzicielskim, a gdy pod-
rósł, wysłali go rodzice najprzód do Gnie-
zna, gdzie naonczas była przy archika-
tedrze akademja nauk (dziś tak zwana
tumska szkoła), następnie do Paryża,
skąd po siedmiu latach wróciwszy do
kraju, poświęcił się tu stanowi duchow-
nemu. Zostawszy kapłanem, a równo-
cześnie i kanonikiem krakowskim, pra-
cował gorliwie i niestrudzenie w win-
nicy Chrystusowej, a licząc lat 36 lat
wieku, został wyniesiony na stolicę bis-
kupią w Krakowie.

Za jego czasów rządził Polską król
Bolesław Śmiały, dzielny wojownik, ale
człowiek luźnych obyczajów. Kiedy go
z powodu gorszącego, życia jego św. Sta-
nisław strofował, wtedy to napadł na
niego król Bolesław w dniu 8 maja 1079
roku i zabił przy Mszy św. w kościele na
Skałce w Krakowie. Ciało tego święte-
go spoczywa w bogatej srebrnej trumnie
na ołtarzu w środku katedry krakow-
skiej na Wawelu.

Wielką czcią otaczano św. Stanisła-
wa szczególnie na ziemiach polskich a
jak daleko sięgała mowa polska, tam
wznoszono pod wezwaniem Świętego
kościół. I tak mamy kościoły św. Sta-

nisława na Śląsku Dolnym np. w Bockau
koło Strz. ła, w Kopskiej Wsi (Kaps-
dorf) koło Trzebnicy, w Konradswaldau
koło Brzegu, w Paschwitz koło Wrocła-
wia, w Queutsch koło Świdnicy oraz w
samej Świdnicy. Wszędzie tam w cza-
sie powstania kościołów rozbrzmiewał
język polski, mieszkala ludność polska,
otaczająca św. biskupa i męczennika nad
zwyczajnem nabożeństwem.

W diecezji śląskiej (katowickiej) ma-
my następujące kościoły pod wezwa-
niem św. Stanisława, biskupa: 1. filijalny
w **Starem Bielsku**; 2. parafialny w **Mar-
kłowicach Dolnych** (powiat rybnicki);
3. parafialny w **Suszu** (powiat pszczyń-
ski).

Licniejsze są kościoły św. Stanisła-
wa na Śląsku Opolskim, mianowicie:
w **Chrzumczycach, Falkowicach i Ra-
szowie** w powiecie opolskim; w **Ligocie
koło Białej** w pow. prudnickim; w **Na-
czysławicach** w pow. kozielskim; w **Py-
skowicach** (kaplica) w pow. gliwickim;
w **Pluźnicy** w pow. strzeleckim i wresz-
cie w **Kujakowicach** w powiecie kluc-
borskim.

Na świętego Stanisława,
Z pastuchami sprawa.

Jak się zasieje len na św. Stanisława,
To tak urosnie jak łąwa.

Stanisławów owies, Marcinkowe żytko,
Nic nie warto wszystko.

J. E. Naiprzew. Ks. Biskupów
Dr. Stanisławowi Adamskiemu

w dniu dzisiejszym jako w dniu Imienin składa
Redakcja „Katolika“ wyrazy najgłębszej czci
oraz życzenia wszelkich łask Bożych.

Taksamo Redakcja „Katolika“ składa ser-
deczne życzenia imieninowe

w wszystkim Stanisławom.

czytelnikom, współpracownikom, zwolennikom
i przyjaciółom. Oby wszystkich Pan Bóg ota-
czał Swoją Opieką w dalszej pielgrzymce ży-
cia doczesnego!

12.000 dolarów Nr. 850560.	
3000 dolarów Nr. 377771 1329952.	
1000 dol. Nr. 218399 481296 1234125	
1317868 1414763 1438881 1459116	
500 dol. Nr. 16804 438115 466446	
487443 567093 620074 632724 1163553	
1265718 1287658.	
100 dol. Nr. 3542 8384 68278 89264	
100045 118487 119575 137623 153889	
175661 188719 200976 207895 213551	

218276	231544	232283	358429	361815
372772	374831	380782	384957	394951
411954	427530	428894	457369	467197
472726	488860	492978	549186	562022
575063	575734	580292	619473	622282
629931	654478	686002	688877	720081
766278	772994	814667	846027	850270
51038	861403	866430	881095	885019
889947	973185	995021	1027747	1054692
1069160	1099199	1161017	1218471	
1219409	1237075	1302538	1348055	
1353741	1372941	1382328	1395702	
1404844	1427495	1491106	1492235.	

Losowanie pożyczki budowlanej.

Wygrane padły na następujące nu-
mery:

250.000 zł. nr. 273630.
50.000 zł. nr. 500642.
10.000 zł nr-ry: 146683 169066 178578
271066 376761 505685 511040 533338
354086 889641.

— Kalendarzyk podatkowy na maj.

W miesiącu maju płatne są następujące
podatki:

Do dnia 15 maja:

1. Państwowy podatek przemysłowy
od obrotu za rok ubiegły przez wszyst-

Bóle w żołądku, ściskanie w dolku, obstruk-
cje, gmicie w kiszkiach, gorączka w ustach, zle-
trawienie, bóle głowy, obłożony język i błada
cere łatwo usunąć przez częste stosowanie wo-
dy gorzkiej **Franciszka-Józefa**, biorąc wieczó-
rem przed udaniem się na spoczynek pełną
szklankę takowej. Zalecana przez lekarzy.

kich płatników tego podatku, dla któ-
rych wymiary uskutecznią komisje
szacunkowe. Chodzi tu o różnice po-
między kwotą wymierzonego podatku
za rok ubiegły a kwotą przypisanych
zaliczek za tenże rok.

2. Zaliczka miesięczna na podatek
przemysłowy od obrotu za rok bieżący
w wysokości podatku, przypadającego
od obrotu, osiągniętego w m. kwietniu
br. przez przedsiębiorstwa handlowe I.
i II. kategorii i przemysłowe I—V kate-
gorji, prowadzące prawidłowe księgi
handlowe oraz przez przedsiębiorstwa
sprawozdawcze.

3. Zaliczka miesięczna na poczet nad-
zwyczajnego podatku od dochodu osią-
gniętego przez rejentów (notariuszy),
pisarzy hipotecznych i komorników w
mies. kwietniu ub. r.

Do dnia 31 maja płatny jest państwowy
podatek od nieruchomości miejskich
i niektórych wiejskich za pierwszy
kwartał br., dodatek kryzysowy do te-
go podatku, oraz podatek od lokali, tu-
dzież od placów budowlanych za drugi
kwartał br.

Podatek od energii elektrycznej po-
brany przez sprzedawcę energii elek-
trycznej w czasie od 16 do 30 kwietnia
jest płatny od dnia 5 maja i tenże poda-
tek pobrany przez sprzedawcę energii
elektrycznej za pierwszą połowę maja
do dnia 20 maja.

— **Kursy jedwabnictwa.** W roku bie-
żącym — podobnie jak w poprzednich
latach, Centralna Doświadczalna Stacja
Jedwabnicza w Milanówku pod War-
szawą organizuje jednomiesięczne in-
struktorskie kursy jedwabnictwa w cza-
sie od 1. czerwca do 1. lipca. Kurs prze-
znaczony jest głównie dla instruktorów
organizacji rolniczych, samorządowych
i społecznych, lub dla osób, chcących się
oddać pracy nad krzewieniem jedwa-
bnictwa w kraju. Program kursu obej-
muje wykłady teoretyczne i zajęcia
praktyczne z dziedziny jedwabnictwa i
hodowli morwy. Słuchaczom wydawa-
ne są świadectwa z ukończenia kursu.
Opłata za naukę na kursie wynosi tylko
zł. 30, dzięki pokryciu części kosztów
przez ministerstwo rolnictwa i reform
rolnych. Podanie, zawierające imię i
nazwisko, wiek, wykształcenie, zawód
i obecne zajęcie, miejsce zamieszkania
oraz krótkie oświadczenie, w jaki sposób
kandydat zamierza wykorzystać nabytą
na kursie wiadomości, skierowywać na-
leży do **Centralnej Doświadczalnej Sta-
cji Jedwabniczej w Milanówku pod
Warszawą**. Na żądanie Centralna Sta-
cja Jedwabnicza w Milanówku wysyła
bezpłatnie prospekty kursu.

Sieroty.

Powieść z niedawnych czasów.

37) (Ciąg dalszy.)

12.

Rozpacz matki.

Nazajutrz pan Rękawik zdziwił się
bardzo, gdy Józefa nie zobaczył w skle-
pie. W przekonaniu, że chłopiec prze-
łakłszy się wczoraj, schował się gdzie i
niezawodnie zasnął, czekał, aż się zja-
wi. Skoro jednak południe nadeszło a
Józefa nie było, polecił kupcy szukać
go w całym domu, od piwnic aż do
strychu. Poszukiwania jednak pozosta-
ły bez skutku.

Zaniepokoiło to kupca i odezwał się
do żony:

— Niepotrzebnie postraszyłaś chłop-
ca. Przepadł gdzie i może mu się jakie
nieszczeście stało.

— Ej, zaraz tam nieszczeście, — od-
burknęła Rękawikowa. — Chłopiec
uciekl do klasztoru, ażeby się przed
matką na nas poskarżyć, bo to przecie
„mamy synka“. Bądź spokojny, jestem
pewna, że niebawem go zobaczymy. —
Com mu obiecała, to go nie minie.

— Dałabyś już spokój z tem, — od-
powiedział cichym głosem Rękawik.

— Jak go teraz nie ukarzymy, —

krzyknęła na to rozgniewana kobieta,
to na drugi raz spali nam chałupę.

Kiedy jednak wieczór nadszedł a Jó-
zefa nie było, zaczęła i Rękawikowa
uczuciwać pewną trwogę w sercu. Pocię-
szała się jednak, pomrukując:

— Chłopiec ma strach, a matka go
pieści. Jutro jednak z pewnością wróci.

Lecz i jutro minęło a Józef nie wró-
cił.

Rękawik nie miał spokoju. Zabrał się
przeto i poszedł do klasztoru.

Po drodze rozważał, co Makowej po-
wie i był w pewnem zaniepokoiniu, jak
jej wytłómaczy przyczynę ucieczki sy-
na.

Gdy przybył do bramy, zapytał fur-
tjanki:

— Wszakże tu jest Józef Mak, syn
wdowy po robotniku Maku, który się
i mnie uczy.

— Nie ma go tutaj, — odrzekła fur-
tjanka. — przynajmniej ja go nie wpu-
szczalam.

Rękawik przeląkł się jeszcze bardziej
i rzekł:

— Ale ja jestem pewny, że jest od
wczoraj u swojej matki.

— Jeżeli chcecie, pójdę zobaczyć i
dowiedzieć się u samej **Makowej**.

To powiedziawszy odeszła. Zaledwie
jednak kilka kroków uszła, gdy Reka-
wik pośpieszył za nią i tak się odezwał:

— Proszę się dowiedzieć w niepod-

padający sposób, ażeby Makowej nie
trwożyć, jeżeli Józefa tu nie ma.

— Dobrze, dobrze — odpowiedziała
furtjanka i odeszła.

Niebawem wróciła i oznajmiła czeka-
jącemu, że Makowa widziała syna po-
raz ostatni w niedzielę. Ani wczoraj,
ani dzisiaj chłopca tu nie było.

Rękawik zakłopotał się nie mało i po-
chwaliwszy Pana Boga wyszedł z kla-
sztoru.

— Co się stało z chłopcem? Gdzieby
go jeszcze szukać? Co mi też ta kobie-
ta narobiła nieirzyjemności!

Przyszło mu na myśl, że może
ksiądz proboszcz, opiekujący się siero-
tami po Maku, będzie coś wiedział o Jó-
zefie.

Ksiądz proboszcz zatrwodził się, wy-
słuchawszy opowiadania Rękawika.

— Dokąd chłopiec mógł się udać? —
Może do brata starszego w mieście?

— Tak, niezawodnie, — odrzekł na-
to Rękawik, — zaraz udam się tamdo-
tąd.

— A proszę mi dać znać, — prosił
ksiądz proboszcz na odjeździe.

Kupiec nie wrócił do domu, lecz na-
jawszy konie, pojechał do miasta i sta-
nął przed fabryką Glas.

Przez odźwiernego kazał wywołać
Franka Maku z fabryki. Gdy Franek
nadszedł, zapytał go się, czy brat jego

jego Józef od wczoraj u niego przeby-
wa?

— Nie widziałem brata od przeszłej
niedzieli, gdyśmy razem matkę w klasz-
toru odwiedzili. Czy nie ma go u was?
Czy uciekł?

— Tak jest, — odparł Rękawik, —
wczoraj stłukł mi lampę przy zamykaniu
sklepu i o mało nie spalił sklepu. Żona
moja odgrażała się, że go wybije...

— Oho, panie Rękawiku, — zawołał
Franek, — nas rodzice nasi nigdy nie
bili!

— Widocznie Józef przeląkł się, —
mówił kupiec dalej, — uciekł oknem i do
tego czasu nie wrócił.

— Co się z nim mogło stać? — za-
wołał Franek. — Może gdzie padł i
zmarł. O, panie Rękawiku, jeżeliście
mi brata zatracili...

— Jam nie winien, że uciekł. Po co
uciekał? — bronił się kupiec.

— Musimy go szukać, — zawołał
Franek. — Trzeba dać znać policji. Mo-
że już nie żyje biedny mój brat. Może
go zabili, jak ojca.

Tu Franek zaczął płakać, lecz nieba-
wem uspokoił się i rzekł:

— Niech pan natychmiast zamelduje
całą sprawę na policji. Ja uwolnię się z
pracy i polecę do matki. Ach, ona bied-
na, gdy się o tem dowie, jakaż boleść
przeszyje jej serce. Spieszę, ażeby być
przy niej.

Województwo śląskie.

* **Zmiany w duchowieństwie.** Ks. radca **Paweł Dušek**, proboszcz w Janowie, został mianowany prezesem generalnym Związku Katolickiej Młodzieży (niemieckiej) a ks. wikary **Franciszek Woźnica** od kościoła śś. Piotra i Pawła sekretarzem generalnym tegoż Związku oraz redaktorem „Sonntagsbote”. Ks. proboszcz **Franciszek Pogrzeba** z Przyszowic mianowany został Promotorem Justitiae diecezji katowickiej. Ks. **Jan Nowok**, notariusz i referent rachunkowy Kurji Diecezjalnej otrzymał prawo noszenia pelerynki proboszczowskiej. Ks. wikary **Walenty Piaskowski** mianowany został administratorem parafii św. Barbary w Królewskiej Hucie.

Instytucje kanoniczne otrzymali: ks. proboszcz **Teodor Moc** z Syryni na parafii Rybna koło Tarnowskich Gór a ks. proboszcz **Franciszek Fudała** z Gostyni na parafii **Raszczyce** w powiecie rybnickim.

Przeniesieni zostali: Ks. dr. **Jan Łubieński**, katecheta w Szarleju, opuścił dnia 13 kwietnia br. diecezję i wrócił do diecezji chełmińskiej. Ks. wikary **Ludwik Kosyrzyk** z Brzezin przeniesiony jako wikary do Piekara i katecheta w Szarleju. Ks. **Leon Haroński** z Niedobyczycy przeniesiony jako wikary do Brzezin. Ks. **Władysław Kręzkowski** z Katowic (Najśw. Marii Panny) przeniesiony został tymczasem jako wikary do parafii św. Piotra i Pawła w Katowicach.

* **Czas skończyć z nieuczciwą prasą.** Walne zebranie Syndykatu Dziennikarzy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego, ponawiając uchwały walnego zebrania z roku ubiegłego stwierdza, że istnienie na Śląsku kilku czasopism szantażowych jak „Wolne Słowo” i „Śląski Głos Publiczny”, wytwarza atmosferę ze wszelkich miar gorsząca i szkodliwa, oraz w wysokim stopniu szkodząca opinii polskiego dziennikarstwa. W związku z tem Syndykat Dziennikarzy apeluje do władz o zastosowanie wobec prasy szantażowej ostrych rygorów prawa.

Syndykat w najbliższym czasie ogłosi dokładny spis członków.

Syndykat podając powyższe do wiadomości zawiadamia, że tylko za postępowanie dziennikarzy zrzeszonych w Syndykacie może ponosić moralną odpowiedzialność, względnie może stosować rygory organizacyjne. Syndykat Dziennikarzy zawiadamia, że gotów jest z całkowitą bezinteresownością ułatwić ofiarom szantażów prasowych zdemaskowanie szantażystów i ich ukaranie. Wszelkie dokładnie i rzeczowo uмотовowane materiały w tej sprawie przyjmie sekretariat Syndykatu Dziennikarzy, Katowice, ul. Moniuszki 10.

(—) **Edward Rumun**, prezes.

(—) **Józef Renik**, sekretarz.

* **Zebranie okręgowe inwalidów górniczo - hutniczych.** Dnia 10 maja br. o godzinie 10 w lokalu p. Ebla w Załężu przy ul. Wojciechowskiego urządzamy nadzwyczajne okręgowe zebranie członków w celu omówienia oświadczenia ministerstwa opieki społecznej oraz ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie, u których delegacja Organizacji górniczo - hutniczych inwalidów, wdów i sierót w Katowicach w dniu 27 kwietnia br. interwenjowała w sprawie wstrzymanego przez Spółkę Bracką w Tarnowskich Górach tymczasowego zasiłku tym inwalidom, którzy składkowali do kasy pensyjnej „Oberschlesische Knappschafts-Verein Gleiwitz, a kopalnie, na których pracowali, pozostały po podziale Górnego Śląska na terenie niemieckim.

* **Obywatelskie stanowisko Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli restauracji, hoteli i kawiarni na Śląsku.** Na skutek inicjatywy okręgu śląskiego Z. O. K. Z. zjazd prezesów filijnych oddziału śląskiego Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli restauracji, hoteli i kawiarni, jaki odbył się w dniu 24. kwietnia b. r. w Katowicach postanowił zdecydowanie przeciwstawić się panoszeniu się języka niemieckiego w restauracjach, kawiarniach i hotelach. Zarząd główny związku na podstawie uchwał zjazdu rozesłał do wszystkich filij okólnik, nakładający na wszystkich członków obowiązek: 1. usunięcia ze wszystkich re-

Z Cieszyńskiego.

Samobójstwo.

Bielsko. Dnia 2. bm. przebywający od 14 dni w szpitalu powszechnym w Bielsku 77-letni **Józef Ostróżka** z Bielska pozbawił się życia przez powieszenie. Powodem targnięcia się na własne życie, była nieuleczalna choroba serca i płuc. Zwłoki złożono w kostnicy szpitala. (c)

Kradzież mieszkaniowa.

Bielsko. Włamano się do mieszkania Frenkla w Bielsku i skradziono mu dużą walizkę z różnym towarem tekstylnym, łącznej wartości 4.000 zł. Zarządzony pościg przyczynił się do ujęcia sprawców tego włamania, a to 26-letniego **Franciszka Lenartaka** i 23-letniego **Marjana Szczurka** z Krakowa, którym odebrano łom żelazny, 3 wytrychy i lampkę elektryczną. Sprawcy skradzioną walizkę wraz z towarem zakopali w ziemi w okolicy Starego Bielska, gdzie ją odnaleziono i oddano napowrót poszkodowanemu. (c)

Wyjaśnienie.

Pastwiska. W związku z notatką pt. „Nieszczęśliwy wypadek motocyklo-

stauracji, kawiarni, hoteli itp. gazet i ilustracji niemieckich (zarówno zagranicznych, jak i wychodzących w Polsce), 2. usunięcie wszystkich napisów niemieckich i prowadzenie jadłospisów jedynie w polskim języku. 3. pouczenie personelu o konieczności posługiwania się językiem polskim, 4. w lokalach, w których istnieją głośniki radiowe — o nietransmitowanie muzyki niemieckiej, względnie jakichkolwiek bądź programów niemieckich radiostacji. 5. o czuwaniu nad tem, aby orkiestra nie grała żadnych utworów niemieckich, w szczególności, aby nie śpiewała żadnych refrenów w języku niemieckim. Obywatelskie stanowisko powyższe podkreślić należy z dużym uznaniem i wyrazić nadzieję, że wszyscy członkowie stowarzyszenia bezapelacyjnie uchwale powyższej się podporządkują. Wyrażamy nadzieję, że śladem Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli restauracji, hoteli i kawiarni, pójdą i inne organizacje na Śląsku.

* **Zmiany w Wydziale Oświecenia Publicznego.** Pan wojewoda śląski, dostosowując organizację wydziału oświecenia publicznego do zmian, przeprowadzonych niedawno w organizacji ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego i zmierzając do dalszych uproszczeń, ustalił z dniem 1 maja br. nowy podział wydziału oświecenia publicznego. Dotychczasowa ilość oddziałów (8) uległa redukcji na 5. Mianowicie oddział funkcyjnować będą oddziały: I. ogólny, II. osobowy, III. szkolnictwa ogólnego - kształcącego, IV. szkolnictwa zawodowego, V. oświaty pozaszkolnej. Dotychczasowy oddział higieny szkolnej wszedł w skład oddziału ogólnego. Dotychczasowe oddziały szkolnictwa średniego i szkolnictwa mniejszościowego, weszły do oddziału szkolnictwa ogólnego - kształcącego. Oddział sztuki został przydzielony do wydziału administracyjnego.

Z Katowickiego

Zjazd górników.

Katowice. Pod przewodnictwem byłego senatora Grajka odbył się w Katowicach zjazd delegatów Związku górników Z. P. Delegatów było 41. Sprawozdania wygłosili byli senator **Grajek**, były poseł **Kot** i sekretarz **Urbańczyk**. Na zjazd życzenia nadesłali: ks. biskup **Adamski**, wojewoda **Grażynski** i inni. Wybrano dotychczasowy zarząd z prezesem **Grajkiem** na czele. Zjazd wysłał telegramy hołdownicze do p. Prezydenta Rzeczypospolitej **Mościckiego**, ks. ks. biskupów **Adamskiego** i **Kubiny** i wojewody dr. **Grażynskiego**. Uchwalono wygłoszyć przeciwko propagandzie rewizjonistycznej niemieckiej.

Nowoczesne oświetlenie ulicy Polnej.

Katowice. Ostatnio zainstalowano przy ulicy Polnej szereg latarni elektrycznych o lampach mleczno - kulistych,

wy, zamieszczoną w naszym piśmie, nadesłał nam p. **Edward Kuźma** wyjaśnienie, w którym oświadcza, iż nie ponosi winy nieszczęśliwego wypadku, oraz wyjaśnia, że „mylną jest informacja, jakoby już miał za sobą dwa wypadki przejechania, a to kobiety i chłopca, gdyż od czasu jak jeździ motocyklem, nie miał nigdy zatargów z władzami administracyjnymi ani też sądowymi”. — Dodać trzeba, że ofiara wypadku, 6-letni **Władysław Wiszczo**, zmarł wskutek odniesionych ran w szpitalu. (c)

Kradzież motoru i pompy wodnej.

Wapienica. W nocy na 3 bm. nieznanymi dotychczas sprawcami skradł z budowy zapory wodnej w dolinie **Luizy** w Wapienicy motor elektryczny wraz z pompą wodną wartości 2000 zł. Sprawca nie pozostawiając na miejscu żadnych śladów, zbiegł z motorem i pompą. (c)

Kradzież zegarków.

Kamienica. Dnia 4. bm. skradziono z niezamkniętego mieszkania **Seliga Kacza** w Kamienicy dwa zegarki męskie, jeden srebrny, drugi złoty, łącznej wartości około 400 zł. (c)

zrucających nocą snopy miłego dla oka światła, naśladującego światło dzienne. Ten typ latarni ulicznych, znany wielkim stolicom państw zachodnio-europejskich, poraz pierwszy zastosowano w Katowicach i przyznać trzeba, że pomysł był szczęśliwy i dobry. Ulica Polna w nocnej porze dużo przez to zyskała tak pod względem zewnętrznego wyglądu, jak i bezpieczeństwa. Życzyłoby sobie tylko należało, by ulica doczekała się trwałej nawierzchni asfaltowej czy kostkowej. Jak dotychczas bowiem w ciągu dnia unoszą się na niej tumany kurzu po każdorazowym przejeździe wozu czy samochodu a to dlatego, że skraplarka magistralna należy na tej ulicy do bardzo rzadkich gości.

Kradzież mieszkaniowa.

Bogucice. Dnia 5. bm. przed południem nieznanymi dotychczas sprawcami wszedł do mieszkania **Marty Budniokowej** w Bogucicach i skradł dwa damskie płaszcze zimowe, parę półbutów damskich lakierowanych, 4 suknie damskie, nakrycie stołowe srebrne i alpakowe i walizkę skórzaną, łącznej wartości ok. 500 zł. (k)

Samobójstwo.

Katowice. Dnia 3. bm. wieczorem w zamiarze pozbawienia się życia wyskoczyła z okna II. piętra z przytułku dla starców przy ul. ks. **Damrota 22** — 83-letnia **Anna Roze** i przez upadek na bruk doznała pęknięcia czaszki i złamania obu nóg. Na skutek doznanych okaleczeń, denatka zmarła po upływie jednej godziny. Powodu targnięcia się na własne życie nie ustalono.

Nieszczęśliwy wypadek.

Janów Miejski. Spadł z rusztowania przy budowie domu murarz **Józef Kaczorek** z Janowa, przy ulicy Górnej nr. 8. Przez upadek na bruk z pierwszego piętra, doznał złamania żeber i ogólnych okaleczeń ciała. Odstawiono go do szpitala miejskiego w Mysłowicach. (k)

9-cioletnia rocznica S. M. P.

+ **Bielszowice.** W niedzielę, dnia 30 kwietnia miejscowe Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej męskiej obchodziło uroczystość 9-ciolecia swego istnienia. Z tej okazji odprawiona została na intencję stowarzyszenia Msza św. w miejscowym kościele, w czasie której druhowie w liczbie 148 przystąpili do Komunii św. Po południu o godzinie 14 odbyły się zawody w koszykówkę pomiędzy S. M. P. Bielszowice i K. P. W. Piotrowice, w których obie drużyny S. M. P. po bardzo pięknej i napiętej grze, ku zadowoleniu całej publiczności odniosły piękne zwycięstwo. Następnie o godzinie 16 odbyło się uroczyste zebranie na sali p. **Copika**, które zaszczytliwi swą obecnością protektor stowarzyszenia miejscowy proboszcz ks. **Niedziela**, patron ks. **Szczerbowski**, członkowie patronatu, członkowie zarządu okręgowego w osobach drh. **Janoszki**, drh. **Steina**, drh. **Kaizera** oraz przedstawiciele miej-

scowego Stowarzyszenia Młodzieży żeńskiej i Związku Harcerstwa Polskiego. W czasie zebrania członek zarządu drh. **Paweł Zelba** wygłosił referat p. t. „Życie stowarzyszenia od dnia założenia po dzień dzisiejszy. Po referacie zabierali głos kolejno protektor ks. **Niedziela**, prezes okręgowy drh. **Janoszka**, prezeska S. M. P. żeńskiego **Helena Żurówna**, oraz przedstawiciel Z. H. P. p. **Alojzy Pośpiech**, składając serdeczne życzenia i pomyślności w pracy na przyszłość, wzamian za co zebrani odpowiedzieli im hucznymi oklaskami. Zarząd w imieniu całego stowarzyszenia składa jeszcze raz serdeczne „Bóg zapłać” wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia naszej uroczystości. (k)

O jednolity front polski w walce z niemieczyzną.

+ **Bielszowice.** W dniu 26 kwietnia odbyło się w Bielszowicach zebranie miejscowego koła N. Ch. Z. P. Zebranie zajął p. **Gutek**, odczytując apel do społeczeństwa głównego komitetu wykonawczego N. Ch. Z. P. w sprawie jednolitego frontu polskiego oraz wspólnego obchodu święta 3 Maja. Bardzo aktualny i gorąco oklaskiwany referat na temat spraw aktualnych wygłosił p. **Gola**. Po referacie wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabierali głos pp. **Gałązka**, **Jarczyk**, **Pośpiech**, **Kiczka**, **Potyka**, **Nieradzki** i **Gutek**. Po dyskusji zebrani uchwalili rezolucję, potępiającą rozbijającą akcję obozu Korfiantów w dniu 3 maja oraz zwracającą się do całego społeczeństwa Bielszowic z apelem utworzenia jednolitego frontu polskiego. Radnych gminnych wezwano, aby we wszelkich pracach i uchwałach kierowali się wyłącznie dobrem Rzeczypospolitej. (k)

Z Świątobłowskiego

Walne zebranie koła Z. O. K. Z.

+ **Wielka Dąbrowka.** Ruchliwe w miejscowości naszej koło Z. O. K. Z. urządziło w niedzielę, dnia 23. kwietnia br. swoje doroczne zebranie walne. Zaszczycili to zebranie swoją obecnością p. inż. **Patla** i p. **sztymar Sikora**. Referat p. inż. **Patla** przekonał członków o ważności skupienia sił polskich w Z. O. K. Z. jako organizacji politycznej, która stojąc na straży naszej ziemi piastowskiej przed zaborem krzyżackim, zawsze społeczeństwo wzywa do czujności. Po sprawozdaniu członków zarządu, odbyły się wybory nowego zarządu. Przez aklamację wybrano zarząd z p. **Janem Nowakowskim** i **nauzc. Kisielem** i **Nowackim** na czele. Wybór tego zarządu daje rękojmię dalszej pracy ku pożytkowi Ojczyzny. Prezes podał program pracy na bieżący rok. Zamierza się wysłać pewną ilość działów na kolonie letnie. Okrzykiem „Cześć Ojczyźnie” zakończono walne zebranie. (s)

Z Rybnickiego

Zjazd delegowanych S. M. P.

+ **Rybnik.** Dnia 13 maja 1433, a zatem przed pięciu wiekami, pobito nad Rybnikiem hordy Husytów. Dowódtwo nad rycerzami i mieszczanami spoczywało przytem w rękach dzielnego księcia **Mikołaja raciborskiego**. Pamięć tej zwycięskiej bitwy, która odwróciła od śląskiej ziemi dalsze piekło wojny, Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej obchodzić będzie tegorocznym zjazdem delegowanych, który się odbędzie w Rybniku w dniach 13 i 14 maja br. W sobotę, dnia 13 maja o godzinie 17 błogosławieństwo w zakładzie oo. **Misjonarzy**, potem o godzinie 17.30 obrady delegowanych w domu parafialnym. Dalszy ciąg obrad w niedzielę, dnia 14 maja o godzinie 7 rano. O godzinie 9.15 zbiórka na targowisku (obok gazowni) i wymarsz na nabożeństwo. Po nabożeństwie akademja na wolnym powietrzu z okazji 500-letniej rocznicy odparcia najazdu Husytów na Rybnik i defilada.

Z ruchu pszczelarzy.

Rybnik. W niedzielę, dnia 21. maja br. o godzinie 9.15 odbędzie się w Rybniku w domu misyjnym obok dworca nabożeństwo na intencję pszczelarzy. Po nabożeństwie odbędzie się zebranie. Zarząd prosi o zwrot wszystkich książek i „Bartników”. Zarząd uprasza o po wiadomości o powyższym wszystkich pszczelarzy w swojej miejscowości.

Z Śląska Opolskiego.

Z Bytomskiego.

W niedzielę 7 maja br. w Domu Poiskim przy ul. Gliwickiej 10 w Bytomiu odbyła się uroczystość otwarcia wystawy harcerskiej i poświęcenia nowej harcówki, urządzona przez hufiec bytomski i zabrsko-gliwicki. Uroczystość urozmaicona była występami drużyn harcerskich a na zakończenie odbyła się zabawa taneczna. Wystawa robót harcerskich trwać będzie do 14 maja br. i będzie otwarta dla zwiedzających od godziny 10 do 12 i od 15 do 20.

Wydział powiatowy w Bytomiu zajmował się na swem ostatnim posiedzeniu sprawą tramwajów miejskich, które mają być ujednolicone, aby lepiej mogły spełniać swoje zadanie. Wydział powiatowy ma zamiar zaciągnąć pożyczkę w wysokości 1/2 miliona marek, o ile dojdzie do skutku budowa linii tramwajowej na odcinku Rokitnica—Mikulczyce.

W warsztacie szewskim przy ulicy Hohenzollernstrasse 6 w Bytomiu posprzeczało się czterech mężczyzn. W toku sprzeczki rurkarz Sobota rzucił się na pomocnika kupieckiego Juliusza Wyderkę, któremu żelaznym drągiem zadał cios w brzuch. Wyderka upadł bez przytomności. Na widok tego wszyscy obecni natychmiast opuścili warsztat. Najutrz Wyderka zmarł. Zwłoki jego przewieziono do kostnicy szpitala miejskiego. Sobotę zaś przytrzymało i odstawiono do więzienia.

Z Raciborskiego.

Na rynku w Raciborzu zderzył się motocykl z samochodem osobowym. Towarzyszącemu motocykliście 60-letniemu murarzowi Kostorzowi z Stanczykoła została prawie zupełnie oderwana noga, którą musiano natychmiast odjąć w lecznicy.

We wtorek przed południem w pobliżu cmentarza przy kościółku św. Marii Magdaleny w Rudach zdarzył się ciężki wypadek samochodowy. Inwalid Szymanek z Przerycia, przechodząc przez szosę, najechany został przez samochód osobowy, który starszka odrzucił z taką siłą, że rozbił sobie głowę i śmierć nastąpiła na miejscu. Nieszczęśliwy był głuchy. Zapatrzony na kondukt żałobny, nie słyszał sygnałów ostrzegawczych i został najechany przez samochód. Kapłan, biorący udział w pogrzebie, nie zdołał udzielić konającemu żadnej duchowej pomocy.

Z Koziełskiego.

W domu gospodarza Theinerta w Kuźniczce powstał w środę rano ogień, który zniszczył jego domostwo a następnie przeniosł się na dom gospodarza Piątka, który także spłonął. Na miejsce pożaru zjechały straże ogniowe z Gliwic i Miasteczka.

W lesie pomiędzy Starą Kuźnią a leśniczówką Dąbrowa wybuchł pożar, któ-

ry zniszczył 24 morgów zagajenia i lasu. Na miejsce pożaru zjechało sześć straży ogniowych, które tylko z trudem zdołały uniemożliwić dalsze szerzenie się płomieni. Przyczyny pożaru dotychczas nie stwierdzono.

Trzyletni synek rodziny Urbiasów w Suchowicach wpadł w czasie nieobecności starszych osób do kanału i utonął.

Z Strzeleckiego.

W niedzielę 30 kwietnia w Strzelcach przystąpiło do pierwszej Komunii św. 17 dzieci polskich. Odbyło się dla nich osobne nabożeństwo z podniosłym kazaniem. — Poza miastem należą do parafii strzeleckiej liczne gminy wiejskie (w których przeważa ludność polska, jak: Adamowice, Mokrolony, Rozniatowy, Sucholony itd. Mimo silnej agitacji niemieckiej, np. w okresie przedwojennym, dzieci z gmin wiejskich prawie wszystkie uczęszczały na polską naukę przygotowawczą. Zresztą inaczej być nie mogło, jeżeli się zważy, że wówczas na wsi z pogardą wskazywano na każde dziecko i jego rodziców, o ile chodziło na niemiecką naukę. Stąd wynika, że w stosunkowo krótkim czasie ludność wiejska pod obuchem teroru a choćby tylko

nacisku z pewnych stron porzuca stare zwyczaje. W domu wprawdzie mówi po polsku, lecz na zewnątrz, by mieć „święty spokój“, ulega zupełnie nowoczesnym wpływom niemieckim.

Z Opolskiego.

Utonął w Odrze 5-letni Karol Giera, którego rodzice mieszkają w Opolu przy ulicy Fährweg 1. W towarzystwie jeszcze innego chłopca bawił się on w pobliżu fabryki Grundmanna. W pewnej chwili wpadli obaj chłopcy do Odry. Podczas kiedy jeden z nich dosięgnął brzegu, Giera utonął. Zwłoki jego dotychczas nie zdołano odszukać.

W poniedziałek po północy wybuchł w posiadłości rolnika Józefa Jośki w Grozowicach ogień, który zniszczył stodołę drewnianą wraz z zapasami słomy i siana oraz kilka maszyn rolniczych. Straże ogniowe nie zdołały niczego uratować; jedynie ograniczyły się do zabezpieczenia sąsiednich budynków.

Onegdaj rozegrała się w Nowej Wsi walka bocianów o gniazdo, przyczem jeden z bocianów został ciężko zraniony. Ponieważ jego wyleczenie było wątpliwe, zastrzelono go.

SPORT

Reprezentacja Południa bije Północ 1:0.

Mecz elity polskich piłkarzy ścisnął w dniu wczorajszym na boisko Pogoni w Katowicach nieprzeliczone tłumy publiczności. Wiedzieli powszechnie, że „argusowe“ oczy wódz piłkarskich osądzą będą każdego zawodnika, jego umiejętności techniczne oraz kondycję fizyczną, aby następnie zestawili drużynę reprezentacyjną państwową na mecz z Belgią. Przebieg meczu był naogół ciekawy, niemniej jednak należy wymagać od najlepszych reprezentantów piłkarskich — najlepszej gry, której niestety na boisku oglądać nie było można. Były co prawda jej przebliski i indywidualnych zagranich, na które natychmiast wyrobiona publiczność reagowała z żywym zadowoleniem — ponadto jednak brak było koncepcji myślowej w konstrukcji akcji napastniczych, które raz porażwały się, wykazując niezrozumienie współpartnerów i hołdowanie innym metodom gry. Do anemiczności przeprowadzanych ataków, w których brylował pracowitością i potencją strzałowatą Pazurek, przypominający swe najlepsze czasy — przyczyniła się niewątpliwie zdecydowana i pierwszorzędną postawą obrońców obu zespołów, którzy ze sobą szli o lepsze w zawody. W tych warunkach trudno było oczekiwać wysokocyfrowego wyniku, choć jednak nie wykorzystano wielu dogodnych sytuacji podbramkowych, z których przedewszystkiem Południe miało niezliczoną moc. Szkielec reprezentacji Południa opierał się na graczach śląskich, których występ był udatny. Niestety ani Włodarz ani też Urban nie byli należycie wykorzystywani przez Smoczkę, który forsował grę trójką środkową. — Z tych względów walory obu skrzydłowych Południa nie mogły zostać należycie uwidocznione — Gemza wydatnie współpracował z atakiem, nie mógł on jednak wykazać przysłówowej dyspozycji strzałowej. — W drużynie Północy wybił się poza trio obronne Jańczyk w pomocy. Poza tem w ataku wyró-

żniali się Nawrot i Wypiółowski, którzy w drugiej części meczu wraz Kryszykiewiczem zatrudniali doskonałe tyły Południa. Przebieg meczu wykazał przewagę Południa, które miało przedewszystkiem w pierwszej części gry oraz w ostatnich minutach widoczną przewagę — nie uwidocznił on bramkowo. Północ nie wykorzystała 100 proc. sytuacji, którą zaprzepaścił Rusinek, którego zastąpił po kontuzji Kniola. — Jedyna bramka dnia padła z doskonałej bomby Pazurka, który zmyliwszy Fontowicza, umieścił piłkę bezapelacyjnie w siatce. Sędziował wzorowo dr. Lustgarten.

Dzień P. Z. P. N. na Śląsku.

Z racji „Dnia P. Z. P. N. odbyło się na Śląsku szereg meczów reprezentacyjnych, które dały wyniki następujące:

W Szopienicach mecz między reprezentacjami okolicznych klubów klasy A z B-ligą, rozegrany na boisku KS. Roździeń, przyniósł zwycięstwo lidze B 3:1 (1:1), dzięki ofiarniejszej grze tej reprezentacji, w której na pierwszy plan wybiły się tyły.

W Królewskiej Hucie na Stadionie ambitnie grająca kombinacja AKS., KS. Chorzów, Zjedn. P. Sp. i Stadionu zwyciężyła dość nieszczytnie zestawioną reprezentację z graczy czołowych klubów ligi śląskiej Naprzodu z Lipin i Śląska ze Świętochłowic, uzupełnioną zawodnikami Hallera Wielkie Hajduki, Stelli Nowe Hajduki i Silesji z Łagiewnik 4:3 (2:1). Strzelcami bramek byli w zespole zwycięzców Tomała (2), Spodzieja i Rurański, u pokonanych Sprus, Zak.

W Nowej Wsi kombinowana drużyna Czarnych z Chropaczowa, Wawelu z Nowej Wsi i Zgody z Bielszowic, wygrała z kombinacją Slavia i Naprzód Ruda, Pogoń Nowy Bytom i Poniatoński Godula 4:2 (1:1).

W Michałowicach na boisku Jedności team, złożony z graczy Jedności, Orla Welnowiec, K. S. Bytkowa i Orkanu z Wielkiej Dąbrówki pokonał reprezentację klubów siemianowickich „07“, Iskry i Śląska 3:2 (1:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli Hampel (2) i Stawowiak, dla zwyciężonych Szendzielorz i Ledwoń.

Pozatem grały dwie reprezentacje Śląska: jedna w Krakowie, druga w Sosnowcu. Oto wyniki zawodów, stoczonych przez te reprezentacje:

Kraków — Śląsk. 3:1 (2:0).

Śląsk — Zagłębie. 6:0 (3:0).

Grażyna — Hakoah Bielsko. 4:1 (2:1).

BBSV. — RKS. Czechowice. 2:0 (1:0).

IV. wyścig kolarski „Dookoła Śląska“. Dłucik z T. C. Żory — zwycięzca!

Katowice, 7 maja 1933. Doroczny wyścig kolarski „Dookoła Śląska“ zorganizowany staraniem Tyg. „Raz Dwa Trzy“ cieszy się coraz większą popularnością i frekwencją zawodników. Jest on bowiem oficjalnym otwarciem sezonu kolarskiego na Śląsku oraz przeglądem niejako naszych najlepszych kolarzy. W roku bieżącym zgromadził on na starcie największą ilość zawodników — na zgłoszonych bowiem 76 kolarzy ze Śląska, Zagłębia, Częstochowy, Krakowa, Lwowa, Poznania, Pomorza i Wilna — stanęło 63.

Trasa biegu wynosiła 145 km. i biegła z Katowic przez Mikołów — Żory — Rybnik — Wodzisław — Jastrzębie Zdrój — Pszczynę — Tychy — Murcki do Katowic, gdzie znajdowała się meta w Rynku.

O godz. 1-ej w południe wpada do Katowic, wobec licznie zebranej publiczności Dłucik (Żory). Tuż za chwilę Ligoń (PKS), mimo defektu koła i kurcu w nogach. — Przez całą niemal godzinę jężdżali się dalsi zawodnicy, kończąc tą interesującą imprezę.

Pierwszych dziesięciu otrzymało szereg cennych nagród „Raz Dwa Trzy“, Wojew. Komitetu WF. i PW., Związku Cyklistów Śląskich, p. Dr. Kocura, prezydenta m. Katowic, p. Gł. Komendanta Żółtaszka, adw. Tyrki, Firmy: „Sport“, „Łucznik“, „Stadion“, „Ebeco“ i „Wacław“ oraz Oddziału I. K. C. w Katowicach.

Zwycięzca Dłucik otrzymał nagrodę p. Marszałka Wolnego w postaci roweru wyścigowego.

Organizacja wyścigu spoczywająca w rekach Śl. Związku Cyklistów — doskonała

Zwycięstwo Kusocińskiego w Medjolanie

Medjolan, 7. 5. Mistrz olimpijski Janusz Kusociński startował tutaj w biegu na 5 km., wygrywając go w słabym czasie 15:16,2. Kusociński nie miał groźnych przeciwników, to też biegł lekko i wygrał wprost bez wysiłku.

Mecz tenisowy z Holandją przegrany.

Haaga, 7. 5. W trzecim dniu międzypaństwowego meczu tenisowego o puchar Davisa Polska — Holandia, rozegrano tylko jeden mecz, do którego stanęli asy obu reprezentacji Timmer i Tłoczyński. Mecz ten zakończył się niestety porażką Polaka po pięciu zaciętych setach, która temsamem dała zwycięstwo Holandii w stosunku 3:1. Walka toczyła się w niesłychanie ciężkich warunkach podczas deszczu i silnego wiatru, co bardzo utrudniało grę. Timmer pokonał dzielnie walczącego Tłoczyńskiego większym spokojem i regularną grą. Wynik poszczególnych setów brzmiał 6:1, 6:3, 4:6, 3:6 i 6:2 na korzyść Holandrii.

F. W. v. Oertzen.

Józef Piłsudski w Genewie

W najbliższych dniach wyjdzie z druku (nakładem księgarni Karola Coleman na w Lubecie) pierwsza niemiecka monografia Marszałka Piłsudskiego napisana przez F. W. Oertzena. Oertzen, autor znanych prac poświęconych Polsce: „Das ist Polen“ (Oto Polska), „Polen an der Arbeit“ (Polska przy pracy), „Die polnische Gefahr“ (Polskie niebezpieczeństwo) należy do tej generacji młodych publicystów niemieckich, którzy nie ustępując w niczem starszej generacji: nacjonalizmu niemieckiego w nienawiści do Polski i w budowaniu polityki niemieckiej na konflikcie polsko-niemieckim jako założeniu — różnią się od swych poprzedników w odmiennym ocenianiu siły i potęgi Polski, — której nie lekceważą, — wzrostu tej siły w ostatnich latach — co w pełni widzą, w pewnym wyraźnym szacunku dla wysiłku, jaki Polska dokonuje. Ten stosunek do Polski i jej Wodza występuje wyraźnie w

poniższym ustępie, jaki z nowej książki Oertzena podajemy:

...Prawie trzy dni już spierają się o sprawę wileńską mały, z głową na jeża ostrzyżony, dyktator Litwy Woldemaras i minister spraw zagranicznych Józefa Piłsudskiego, August Zaleski. Jest się na najlepszej drodze do zawarcia kompromisu, który wedle ustalonego genewskiego wzoru będzie zawierał możliwie mało treści w możliwie wielkiej ilości słów.

Gdy — jakby elektryczne uderzenie przebiega przez biurokrację Ligi Narodów. Przybył Józef Piłsudski. Na uboczu, na bocznym torze stanął jego pociąg salonowy. Marszałek Polski nie zamieszka w żadnym z genewskich hoteli.

W Genewie jest tak, jakby przybył nie stary pogromca caratu, ale sam car. Na łeb na szyję zwołuje się na późne wieczorne godziny nadzwyczajne posiedzenie Rady Ligi. Szklany pawilon gmachu Ligi przedstawia tego wieczoru niezwykle obraz. Przy stole Rady zasiadają we frakach Aristide Briand, Austin Chamberlain i wszyscy inni. Członkowie delegacji attaches, wszyscy przychodzą z uroczystości (dzień ten był świętem

państwem Genewy) tego wieczoru w gali. Panie są w toaletach wieczornych. Wszędzie błyszczą biżuterje, w osobliwym kontraście do przysłowiowo złego oświetlenia sali Rad.

...Panuje atmosfera przesycona elektrycznością. Wszystkie te eleganckie panie i panowie z wszystkich krajów świata czują, że wieczór dzisiejszy przyniesie coś nadzwyczajnego. Zrywają się co chwila i cichną nerwowo, półgłośnie rozmowy, by uciechnąć zupełnie, skoro otworzyły się drzwi. Józef Piłsudski wchodzi krótkim, ciężkim krokiem, za nim Zaleski i inni członkowie polskiej delegacji, między nimi min. Sokal.

On jeden niema na sobie stroju wieczorowego. Głowe trzyma nieco napróżd schyloną. Widać tylko szerokie barki, zwisające szare wasy, krzaczaste brwi. Lekki ukłon w stronę przewodniczącego Rady. Piłsudski siada na miejscu, które w ostatnich trzech dniach zajmował August Zaleski.

Prezydent jest nieco zmieszany. Sam nie wie, czemu. Ma zamiar ująć młotek, by krótkim uderzeniem w fryz na stole Rady otworzyć posiedzenie — a chwytając ołówki. Niemniej rozbrzmiewa ste-

reotypowa formuła „La seance est ouverte“ i jak echo odpowiada jej głos tłumacza: „Meeting is opened“ (posiedzenie jest otwarte).

Prezydent jest rad, że może udzielić głosu sprawozdawcy. Ten chwilę przewraca nerwowo kartki swych aktów i zaczyna referat.

Nastroj osobliwy: każdy z obecnych rozumie znakomicie te uszeregowane słowa, wygłaszane w poprawnej francuszczyźnie Ligi Narodów, w tym drewnianym języku dyplomatów. Język ten jest banalnie zrozumiały. Wszystkie te mowy i referaty są do siebie podobne, chociaż różnymi były ich tematy. Po trzech zdaniach zaczyna się zawsze to samo. I wszyscy ci ludzie słyszą ten język dziś nie po raz pierwszy. Sami nim władają. Jest to ich własny język — a przecież w tej chwili brzmi w ich uszach nieco dziwnie. Jest tak samo nierzeczywisty, jak wszyscy ci panowie we frakach i panie w sukniach wieczorowych.

Miedzy nimi siedzi Człowiek. Być może — odczuwają to jako krepujące. Być może — jedynie jako osobliwe. W każdym razie jako coś obcego. — Ten

(Ciąg dalszy na str. 8-ej.)

Program radiowy.

Wtorek, 9 maja 1933 r.

Katowice. 11.40 Codzienny przegląd prasy polskiej. 11.50 Komunikat meteorologiczny. 11.57 Sygnał czasu oraz hejnał z Krakowa. — 12.10 Koncert z płyt gramofonowych. 13.20 komunikat meteorologiczny. 15.10 Komunikat eksportowy. 15.15 Komunikat gospodarczy. 15.25 „Chwilka lotnicza i przeciwwagowa”. 15.30 Komunikat państwowego urzędu wychowania fizycznego. 15.35 „Wśród książek” — omówi prof. Henryk Mościcki. 15.50 Audycja ciotki Heli dla dzieci. 16.05 Intermezzo muzyczne. 16.25 „Podstawy programowe nowej szkoły”. 16.40 „Pogaństwo w dobie dzisiejszej”. 17.00 Koncert symfoniczny. 18.00 Muzyka lekka i taneczna. 18.45 Rozmaitości. 19.00 Stefan Gałarski: „Ojcowskie grodziszczce”. 19.15 Komunikaty sportowe. 19.20 Prasowy dziennik radiowy. 19.30 Transmisja z Teatru Wielkiego w Warszawie. Opera: „Nouveau”, „Quo vadis”. W 1-szej przerwie: Feljton muzyczny pt. „Rok pamiątkowy trzech mistrzów”. W drugiej przerwie wiadomości sportowe oraz dodatek do prasowego dziennika radiowego. W trzeciej przerwie kwadrans literacki.

Wrocław. Gliwice. 6.15 gimnastyka i koncert. 11.50 koncert. 13.05 i 14.05 płyty. — 17.00 duety na mandolinie i gitarze. 20.05 muzyka operetkowa. 23.00 koncert.

Morawska Ostrawa. 6.15 gimnastyka i rozmaitości. 11.00 płyty. 12.30 i 16.10 koncert. 17.20 lekcje czeskiego i niemieckiego. 17.50 płyty. 19.25 muzyka i poezja. 20.30 słuchowisko. 22.15 płyty.

Środa, 10 maja 1933 r.

Katowice. 11.40 Codzienny przegląd prasy polskiej. 11.50 Komunikat meteorologiczny. 11.57 Sygnał czasu oraz hejnał z Krakowa. 12.10 Koncert z płyt gramofonowych. 13.20 komunikat meteorologiczny. 15.10 Komunikat eksportowy. 15.15 Komunikat gospodarczy i urzędowa cedula giełdy zbożowej i towarowej w Katowicach. 15.35 Program dla dzieci. 15.45 Intermezzo muzyczne. 16.00 Hejnał i pieśni majowe z wieży Mariackiej w Krakowie. 16.20 Intermezzo muzyczne. 16.40 „O łączności Polonii zagranicznej z Macierzą”. 17.00 Audycja dla nauczycieli muzyki w szkołach ogólnokształcących. 17.30 Intermezzo muzyczne. 17.40 „Umowy o pracę robotników i pracowników umysłowych”. 18.00 Drugi koncert wyróżnionych uczestników polskiego konkursu kwalifikacyjnego na II-gi międzynarodowy konkurs w Wiedniu dla pianistów i śpiewaków. 19.00 Kamila Nitschowa: Pogadanka z działu: „Gospodyni ślaska”. 19.15 Rozmaitości. 19.25 Komunikaty Związku Młodzieży Polskiej. 19.30 Feljton literacki. 19.45 Prasowy dziennik radiowy. 20.00 Uroczysta audycja z okazji święta narodowego w Rumunii. 21.00 Wiadomości sportowe. 21.05 Dodatek do prasowego dziennika radiowego. — 21.10 Recital fortepianowy Zbigniewa Drzewieckiego. 22.00 „Na widnokręgu”. 22.20 Intermezzo muzyczne. 22.40 Odczyt w języku angielskim pt.: „Opieka nad mniejszościami oparta na uchwałach Ligi Narodów”. 22.55 Komunikat meteorologiczny. 23.00 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Wrocław. Gliwice. 6.15 gimnastyka i koncert. 11.50 koncert. 13.05 i 14.05 płyty. 16.10 pieśni. 17.45 muzyka skrzypcowa. 21.10 koncert filharmoniczny. 22.50 muzyka taneczna.

Morawska Ostrawa. 6.15 gimnastyka i rozmaitości. 10.10 koncert. 11.00 płyty. 12.30 i 16.10 koncert. 17.10 teatr marionetek. 18.25 koncert. 19.15 komedia. 20.15 koncert filharmoniczny.

Wydawnictwo: Katolika Polskiego, Górnoślązaka. Gońca Śląskiego, Katolika Śląskiego, Gwiazdki Śląskiej. — Za redakcję odpowiada: Franciszek Godula, Król. Huta. — Nakładem: Zjednoczone Wydawnictwo Gazet, Spółka z ogr. odp., Katowice, ul. św. Stanisława 4, tel. 14—14. Drukarnie: Drukarnia Śląska, S-ka z ogr. odp., Katowice, ul. Batorego 2 — tel. 8-78.

I ty stać się możesz milionerem

kupując los I. Klasy w szczęśliwej kolekturze

W. Kaftal i Ska Katowice

św. Jana 16.

Oddziały:

Król. Huta
Wolności 26

Tarn. Góry
Krakowska 7

Bielsko
Wzgórze 21

gdyż

u nas stale padają największe wygrane:

w 26-ej loterii padł
u nas na nr. 61.415

zł 1.000.000

w 25 loterii padła
u nas największa
premja i wygrana
na Nr. 5351

zł 225.000

w 23 loterii padła
u nas premja na
Nr. 112.616

zł 100.000

oraz wielka ilość dużych wygranych na

dziesiątki milionów złotych!

Szczęście sprzyja naszym graczom

Ciągnięcie rozpocznie się już 18 bm.

Ceny losów: $\frac{1}{1}$ 40,— zł, $\frac{1}{2}$ 20,— zł, $\frac{1}{4}$ 10,— zł.

Zamówienia listowne załatwiamy odwrotnie.

P. K. O. 304.761

Kronika radiowa.

Wybór Prezydenta Rzeczypospolitej — przez radio.

Do audycji, które z pewnością skupi dookoła odbiornika niemal wszystkich obywateli naszego państwa, należeć będzie niewątpliwie transmisja z sesji Zgromadzenia Narodowego w poniedziałek o godz. 11, podczas której dokonany zostanie wybór nowego Prezydenta Rzplitej.

Opera „Quo vadis”.

We wtorek o godz. 19.30 rozgłoszenie radiowe transmitują z Teatru Wielkiego w Warszawie wystawioną niedawno operę J. Nougéa — „Quo vadis”, osnutą na treści arcydzieła Sienkiewicza. W rolach głównych wystąpią: Ligia — Z. Zmigród-Fedyczkowska, Popea — Ada Lenczewska-Sławińska, Eunice — Halina Dudczówna, Iras — Halina Sawicka, Winicjusz — Adam Dobosz, Petronjusz — Eugenjusz Maj.

Święto narodowe rumuńskie.

W środę, o godz. 20 radiostacje polskie nadają uroczystą audycję z okazji święta narodowego Rumunii. Wieczór rozpoczyna kolejno odegrane hymny — rumuński i polski, następnie po przemówieniu marszałka Makowskiego, prezesa Towarzystwa Polsko-Rumuńskiego, oraz innych przedstawicieli, nastąpi część koncertowa, poświęcona muzyce rumuńskiej.

Nadesłane.

Katowice Wszystkim Stanisławom, członkom ruchu N. Ch. Z. P. (BBWR) składa generalny sekretariat w dniu Imienin najserdeczniejsze życzenia.

Rozbicie koncertu Mossego.

Nowe grupy nie obejmą reprezentacji w Polsce.

Wobec wywłaszczenia wszystkich przedsiębiorstw R. Mossego w Niemczech nastąpiło rozbicie się tego koncertu na dwie grupy. Niemieckie zakłady wydawnicze i biuro ogłoszeń należą obecnie do utworzonej pod przymusem hitlerowców fundacji Rudolf Mosse, inne zaś przedsiębiorstwa zagraniczne tej firmy tworzą obecnie nową jednostkę z centralą w Szwajcarii, na której czele stoi Lachman-Mosse. Nowe te grupy nie obejmują dotychczasowej reprezentacji w Polsce: Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej, gdyż udziały tej firmy nabył na własność dotychczasowy współwłaściciel i dyrektor tego Towarzystwa.

Odpowiedzi redakcji.

A. M. Niedobczyce. 5000 marek niemieckich z października 1921 roku równała się 280 zł.

Sp. 58. Maż siostrzy bezdzietnej, która posiadała majątek i zmarła bez testamentu, otrzymała połowę majątku a krewni siostry (bracia i siostry) drugą połowę po równej części.

B. T. Piekary Rudne. Jeżeli sprawa dojdzie do sądu, to tenże może rozstrzygnąć na korzyść wierzyciela. Wobec tego radzimy zwrócić się do adwokata, bez którego trudno się obejść.

K. C. Sp. ks. Ryszard Cichy, wikary przy kościele św. Krzyża w Siemianowicach.

K. Z. Zumpy. Bilet kolejowy z Boronowa do Katowic i z powrotem z 50% zniżką kosztuje przez Król. Hute 3.50 a przez Siemianowice 3.70 zł. Wobec tego cały bilet wycieczkowy kosztować będzie Pana około 11 złotych.

F. S. Czarków. Sprawę 1 załatwi nasz biurozłowy. W sprawie 2 odpowiemy w dodatku „Zdrowie”. Sprawę 3 może uwzględnić naczelnik gminy przeto wszelkie wnioski nie odniosa skutku.

TEATR I SZTUKA.

Święto działwy w teatrze.

Dzień wczorajszy był wielkim świętem dzieci szkoły Nr. 3 (im. Szafranka) w Katowicach. O godzinie 11 rano odbyło się w Teatrze Miejskim przedstawienie, zorganizowane przez komitet Rady Rodzicielskiej, naucz. cielstwo tejże szkoły i działwę szkolną. — Do Teatru przybyło b. wiele dzieci i rodziców, wypełniając po brzegi salę Teatru Polskiego w Katowicach. W 2½ godzinny program, który rozpoczął wierszyk o lalce, wypowiedziany przez uczennicę klasy najmłodszej Wandę Maczyńską, Mogliśmy zaobserwować jak wiele trudu i pracy złożyło się na to, aby wyuczyć ról, które, jak na dzieci klas młodszych, wypadły pod każdym względem bez zarzutu. Podnieść należy dobre wykonanie ról królowej i królewicza oraz jaskółki i motyli w odegranej 3-aktowej fantazji scenicznej pod tyt. „Królowa Wiosna i Królewicz Lato”. Reżyserce p. Rączkównie Małgorzacie należą się wyrazy uznania za umiejętne wywołanie się ze swego zadania. Z dużym uznaniem podkreślić należy dobre odśpiewanie kilku utworów chóralnych pod kierownictwem nauczycielki p. Durkalcówny Heleny, oraz tańców rytmicznych, a zwłaszcza tańce w strojach krakowskich oraz zniwiarek. Tu zasługa leży w pracy i rutynie p. prof. Śliwskiego. Na zakończenie podkreślić należy wysoki poziom, na jakim znajduje się ta szkoła pod kierownictwem p. Renowiczowej i całego grona nauczycielskiego, współpracującego pod każdym względem z Radą Rodzicielską, na czele której stoi p. inż. Elandt, pod prezesurą którego zrobiono bardzo wiele dla ulżenia doli najbardziej potrzebującej tejże szkoły. — Po wczorajszym sukcesie występu działwy szkoły III. spodziewać się można, że zachęci on do dalszych produkcji naszych najmłodszych a tak miłych dzieł. Przyczyni się to do zasilenia funduszu na zbożny cel, jakim jest niewątpliwie wyjazd dzieci na koloniję.

TEATR POLSKI W KATOWICACH.

REPERTUARIUM:

Poniedziałek, dnia 8. bm.: „Izabella”, występ oper. warszawskiej o godzinie 20.

Wtorek, dnia 9. bm.: „Przekupka warszawska” o godzinie 20.

Środa, dnia 10. bm.: „Fräulein Doctor” premjera o godzinie 20.

Czwartek, dnia 11. bm.: „Fräulein Doctor” o godzinie 20.

Sprzedaze

Fartepian zagraniczny w dobrym stanie oraz palma duża — tanio do sprzedania. Warunki dogodne. Hałas, Czecho-wice, stacja.

Szyje, tanio, modnie i gustownie od 35—40 zł. Komtamy Grzeszka, mistrz krawiecki, Urbanowice, pow. Pszczy-na.

Sprzedam pierwszorzę-dne place budowlane jak również zabudowa-nia gospodarcze z zyczoną ilością obszaru roli i łąki, 1000 mtr od stacji Tychy. Kołodziej Józef, Małkowiec-Tychy.

Kozne

13 tysięcy złotych na I hipotekę na dom czynszowy w Rudzie poszukuje się natychmiast. Zgłoszenia do „Katolika” w Katowicach pod „Hipoteka”.

Przy dwurazowym zamówieniu drobnego ogłoszenia o niezmiennym ekście bezpośrednio w naszej administracji umieszczamy to samo ogłoszenie bezpłatnie po raz trzeci. Z tej ulgi mogą korzystać tylko osoby prywatne.

Ciesz się sprzedać — daj drobne ogłoszenie do naszej gazety!

człowiek, który wygląda na o wiele starszego, niż jego sześćdziesiąt lat, jest tak inny od tych wszystkich gładkich, w każdej sytuacji pewnych siebie dyplomatów. Patrząc na niego — ma się wrażenie czegoś twardego, przeciwstawionego ich własnemu życiu. Wszyscy ci ludzie czekają w napięciu, co — być może — przyniosą najbliższe minuty.

Na drugim końcu stołu Rady siedzi prof. Woldemaras z Kowna. Ten zwykły swe mowy zaczynać w dwunastym wieku i gdy po dwóch godzinach ponownie się nadstawia ucha, to prof. Woldemaras dochodził właśnie do unji lubelskiej między Polską a Litwą, do r. 1529. Co leży między tą historyczną datą a wiekiem XX. — to oprócz tłumacza słyszeli zwykle tylko urzędujący stenografowie. Członkowie Rady wykorzystywali zwykle wszystkie lata tego okresu do po-krzepiającej drzemki a dziennikarze wiedzieli, że między rokiem 1529 a współczesnością będzie dość czasu, by zjeść obfite śniadanie.

Tego wieczoru jednak prof. Woldemaras nie wygląda bynajmniej tak, jakby miał zamiar uciąć sobie jedną ze swych sławnych czterogodzinnych mów. Z ro-

wnem napięciem, jak i wszyscy inni przy stole Rady patrzy na Józefa Piłsudskiego, który siedzi — pozornie jakby się zupełnie nie interesował tem, co się około niego dzieje, jakby zajmował go tylko biały arkusz papieru przed nim leżący.

Tylko chwilami rzuca Józef Piłsudski krótkie spojrzenie na swe osobliwe otoczenie. Wzrok jego pada na pana we fraku, którego skóra ma barwę nieco przepaloną cykori. Czarny gentleman spogląda wielkimi zdziwionymi oczyma na Józefa Piłsudskiego. Białko jego oczu ma niebieskawy połysk.

Józef Piłsudski nie wie, że pan, który tak ogląda go wzrokiem pełnym oczekiwania, jest czigodnym baronem Lehmann, delegatem suwerennej republiki Liberji. Gdyby to wiedział — byłoby mu to zapewne najzupełniej obojętne. Ale coś w tym zdziwionym panu drażni go w tej chwili. Być może, że jego właśnie wzrok szczególnie silnie uzmysławia mu nonsens całej tej komedji. Może być — jest to coś innego. Nikt nie wie z pewnością co. W każdym razie Józef Piłsudski postanawia skończyć z tym teatrem. Skończyć — na swój sposób.

... Płynnie leją się wzorowe francuskie zdania sprawozdawcy ...

Nagle milkną: w środku pięknie wypracowanego okresu. Józef Piłsudski odsunął energicznie wtył swe krzesło i powstał.

Nikt w sali Rady Ligi nie odważy się w tym momencie głośniejsz odetchnąć. Przewodniczący wyciągnął swą rękę ku dzwoni. Nie chwytą go. Jakby muskuły jego palców zostały sparaliżowane.

Z kanciarzą czaszką wysuniętą naprzód przemierza Józef Piłsudski mały odstęp dzielący go od delegata Litwy. Nawet nieruchoma, chłopsko - chytra twarz Augusta Zaleskiego ściągnęła się lekliwie.

I oto Marszałek Piłsudski stoi przed profesorem z Kowna. Ten podniósł się nawpół — jakby w geście obrony.

Wszyscy wiedzą, wszyscy czują, że wieczór ten narusza ustalone, wzorowe formuły normalnych obrad Rady Ligi. Ale nikt nie odważy się nawet przypuścić, jaki będzie koniec.

Powoli wyciąga Józef Piłsudski swą rękę do profesora Woldemarasa. Bardzo powoli, wyraźnie rozbrzmiewają z

jego ust słowa: „Cóż, czego Pan chce? Pokój, czy wojna?”

W tej sali wygłaszano już przez setki godzin przemówienia o pokoju. W tej sali słowo „pokój” nabrało już osobliwego, papierowego posmaku. Nagle, teraz brzmi ono dla tych wszystkich wzorowych panów i pań całkiem inaczej, całkiem nowo. Czy to może dlatego, że obok słowa „pokój” wypowiedziano tak wyraźnie, tak stanowczo słowo „wojna”?

Profesor Woldemaras patrzy na Józefa Piłsudskiego, jak ptak na węża, który ma go pożreć w najbliższej minucie. Potem schyla nieco swą kwadratową głowę. Ujmując rękę Piłsudskiego i cicho, ale zrozumiale dla wszystkich pada z jego ust słowo „pokój”.

Jeszcze przez chwilę spoglądają obaj na siebie. Potem Józef Piłsudski odwraca się. Ledwo widoczny ułkon przed przewodniczącym. Zanim jeszcze rozbrzmiała wyzwajająca formuła: „La seance est levee”, zanim rozbrzmiało echa tłumacza: „Metting is ended” (posiedzenie skończone) — Józef Piłsudski opuścił miejsce swego jedyne wystąpienia na terenie międzynarodowym.